

Det er fra de fattige Familier, at der gror en stærk og rig Race op, der ikke er i den Grad selvisk og egoistisk, som visse Folk ere, der ikke bryde sig noget om Æren eller Kammeratskabets eller Samfundslivets Love. Nu søger hun om Alderdomsunderstøttelse og faar en Meddelelse fra Borgmesteren om, at hun ikke egner sig til at faa tildelt Alderdomsunderstøttelse. Her saarer man hende meget, Formen er ogsaa meget ejendommelig. Hun gik saa op for at høre, hvad der var i Vejen, og fik det Svar, at hun havde deltaget i en Strejke. Efter min Opfattelse har man som sagt ikke Ret til at nægte denne Kvinde Alderdomsunderstøttelse, og jeg tror, at der er meget faa Kommunalbestyrelser her i Landet, der ville optræde saaledes, som Borgmester Lehmann har gjort i dette Tilfælde. Jeg har dog lidt Kendskab til de kommunale Forhold ude i Landet, og jeg har den Opfattelse, at en Mængde Landkommunalbestyrelser og Bykommunalbestyrelser ikke vilde gøre nogen som helst Bemærkning, de vilde give Alderdomsunderstøttelse. Hvad er det for en Smaalighed, der her udvises? Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil give et Svar, som er tydeligt og ikke er til at misforstaa. Naturligvis er der allerede truffet Foranstaltninger, for at den gamle Kone ikke skal komme til at sulte. Hun havde ingen anden Udvej end enten at gaa til Fattigvæsenet og blive indlagt der eller sulte. Hun har henvendt sig forskellige Steder om Hjælp, men dette er nægtet med den Motivering, at hun er saa gammel, at hun kunde faa Alderdomsunderstøttelse. Naar hun saa har svaret, at det kunde hun ikke, har man sagt: De kan gaa til Fattigvæsenet. Nu har hun faaet Hjælp, men hun bør have den i Form af Alderdomsunderstøttelse. Naar jeg har fremdraget dette, er det, fordi mange gamle Mennesker behandles af dem, der skulle bestemme Understøttelsens Størrelse eller direkte uddele den, paa en Maade, der er i Modstrid med Alderdomsunderstøttelseslovens Aand. I mange Landkommuner og største Delen af Bykommunerne bestemme kommunale Udvalg eller Mænd, valgte af det kommunale Vælgerkorps, Understøttelsens Størrelse og uddele den. Maaske er man adskillige Steder ikke særlig høflig og human overfor de gamle, men gennemgaaende ere disse Mænd og Kvinder dog skønssomme og humane i deres Maade at tiltale disse gamle Mennesker paa. Her i København raader der, som jeg en Gang tidligere har sagt, et bureaukratisk Regimente overfor de gamle

og svage. Jeg vil henstille, at vi, naar vi fremtidig lovgive for København om sociale Foranstaltninger, tage Udførelsen af Lovens Bestemmelse ud af Embedsmændenes Haand, de Embedsmænd, der ikke betragte sig som andet end Redskaber, der ikke kunne forstaa, der ikke kunne vise Deltagelse. Jeg forstaaer meget godt, at disse Embedsmænd blive saa bureaukratiske, som de ere. De se saa megen Lidelse og Nød, at de blive haarde, ligesom mange Dommere blive det. De enkelte Mennesker blive for dem kun Nummere og behandles som saadanne. Hvad mange gamle Mennesker i København lide rent sjæleligt ved en saadan Tiltale og Behandling, er forfærdende.

Hvad er det i det hele taget for en Maade, man administrerer Alderdomsunderstøttelsesloven paa? En 68-aarig Mand faar 15 Kr. om Maaneden i Alderdomsunderstøttelse. Hvis han et halvt Aar efter ansøger om at faa de 15 Kr. forhøjede, svares der ham, at han først kan faa Summen forhøjet 2 Aar efter. Men Mænds og Kvinders Helbredstilstand kan jo forandre sig meget i et halvt Aar, navnlig naar det er gamle Folk. Men nu har man disse Regler, og dem retter man sig saa efter. Jeg mener, at de ere i Strid med Alderdomsunderstøttelsesloven. Selvfølgelig ere de, der skulle bestemme Understøttelsens Størrelse, ikke pligtige at give, hvad der andrages om, men de ere pligtige at undersøge, om Forholdene ikke siden sidst have forandret sig. Have de forandret sig væsentligt, maa man hjælpe derpaa. Man tager ogsaa mange Steder ude i Provinsen Hensyn dertil. Der kan indtræde en streng Vinter, og mange Steder yder man da de alderdomsunderstøttede en ekstra Hjælp til Kul og Brændsel. Men det kunne de gamle ikke faa herinde. Det drejer sig her om et meget stort Antal, vistnok af 8—9000. De Herrer skulde vide, hvad mange af disse gamle Mennesker maa lide af Nød og Sult i Vintertiden. De, der i sin Tid vedtog Alderdomsunderstøttelsesloven, ønskede ligesom den nuværende Lovgivningsmagt, at denne Lov skulde gennemføres human, og jeg vil derfor spørge den højtærede Indenrigsminister, om han finder det foreneligt eller uforeneligt med Lovens Aand, at der skal hengaa mindst 2 Aar, førend Alderdomsunderstøttelsen kan forhøjes. Der er et andet Forhold, der har været draget frem i Dagspressen, og som jeg gerne vil udtale mig om. Paa Københavns Alderdomshjem er der 4 Tømrersvende, der af Tømrersvendeforeningen faa en Understøttelse paa 2 Kr. ugentlig, altsaa en lille